

[Holdgaard.]
 saaledes at de kunde lette de andre Kommuneskatter. Derfor har vi valgt denne Fremgangsmaade. Man kunde selvfølgelig ogsaa gaa den Vej at dele Grundstignings-skylden mellem Stat og Kommune, saa at Staten fik f. Eks. $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$ af den, og saa bruge det, Staten fik, til Nedsættelse af de indirekte Skatter, der hviler paa nogle af de vigtigste Livsfornødenheder; men om man skal foretrække dette fremfor at lade det hele overgaa til Kommunerne, er vi selvfølgelig villige til at forhandle om.

Jeg vil gerne tilføje, at dette Lovforslag saavel som det af mig før fremsatte er i nøje Overensstemmelse med de Synspunkter, det radikale Venstre altid har hævdedet. Den Gang vi i 1926 var medvirkende til at gennemføre den Grundstignings-skyld, der fastsattes i den den Gang vedtagne Lov, hævdede vi stærkt, at denne var økonomisk set af minimal Betydning, og nu mener vi, at Tiden er inde til at søge at udvikle denne Lovgivning. Efter vor Mening vil dette være en Udvikling af Retfærdsprincippet. Man vil derigennem i nogen Maade tilrettelægge Vilkaarene for den kommende Slægt, og naar man gennem Aarene har set, hvilke umaadelige Summer den enkelte Borger har indkasseret som Følge af Samfundsforanstaltninger, skulde man synes, at man, naar man i øvrigt vil Ret og Retfærdighed, maatte være enig om at sige, at nu maa det være nok, nu maa Samfundet, Kommune eller Stat, selv inddrage de Værdier, som Samfundet skaber. Jeg skulde tro, at dette høje Tings Medlemmer hver især i større eller mindre Udstrækning vilde kunne paavise Eksempler paa, at der i deres Kommuner eller disses Omegn ved Samfundsforanstaltninger er skabt kolossale Værdier, som Enkeltmand har siddet og indkasseret. Ud fra disse Betragtninger er det, vi stiller dette Lovforslag.

Jeg husker, at for flere Aar siden sagde en den Gang meget kendt, nu afdød Mand, Professor Starcke — som jo var en god Venstremand; ogsaa derfor har det Interesse, at han bliver nævnt —, paa et Møde, hvor han talte ogsaa om dette Spørgsmaal, at det var en Lovgivning efter Retfærdighedsprincippet, og han tilføjede, at Retfærdigheden virker altid nyttigt. Det tror jeg ogsaa man kan sige om et Forslag som det foreliggende, at det vil virke nyttigt, og det vil altsaa sige fornuftigt, thi et saadant Forslags Gennemførelse vil uden al Tvivl i nogen Maade lette Adgangen til Jorden og fremme Byg-

geriet. Men fremfor alt vil det befordre en mere ensartet og derfor mere retfærdig Jordvurdering, og jeg tror, vi alle erkender, at den Jordvurdering, vi har, endnu er i høj Grad uretfærdig, og at vi trænger til at finde en Form, hvorunder man kan naa en bedre Vurdering. Et saadant Forslags Gennemførelse vil uden al Tvivl medvirke dertil, thi denne gradvis gennemførte Forhøjelse af Grundstignings-skylden vil bevirke, at Grundejererne bliver interesseret i at faa Grunden ansat til dens virkelige Værdi. Forslaget tilsigter, som jeg ogsaa nævnte før, det, som den danske Husmandsbewægelse Gang paa Gang har hævdedet og fremført overfor Regering og Rigsdag, nemlig at de af Samfundet skabte Værdier bør komme hele Folket og ikke enkelte Privatkapitalister til gode; det er dette Maal, vi tager Sigte paa.

Disse Forslag, baade det før fremsatte og dette sidste, er Forslag, der efter vor Mening er praktisk gennemførlige. Det er Forslag, hvorved man gradvis, bestemt og sikkert vil stille imod det Maal, jeg før nævnte, saaledes at man lægger Vilkaarene nogenlunde til Rette efter retfærdige og fornuftige Principper. Vi tror, som sagt, at Tiden nu er inde til, at vi kommer videre ad den her anviste Vej. Ingen kan være i Tvivl om, at Tiden kræver, at der bliver gjort noget for, at man fra Samfundets Side inddrager de samfundsskabte Værdier i Samfundets Kasse for derigennem ogsaa at lette Adgangen til Jorden for den kommende Slægt. Der kunde jo holdes lange Taler og gives en lang Udvikling af dette Spørgsmaal, bl. a. om den Udvandring af dansk Ungdom, der finder Sted. Det skal jeg dog ikke komme ind paa nu ved Forslagets Forelæggelse; men vi ved alle, at Tiderne er vanskelige, og det er ikke i Samfundets Interesse, at der skabes eller opretholdes saadanne Tilstande, at det ikke er tillokkende for Ungdommen at blive hjemme, men at man saa at sige driver den ud af Landet. Derfor tror jeg, alle Forhold taget i Betragtning, at et Forslag som dette er paakrævet og vil være praktisk gennemførligt. Det vil virke efter de Retningslinier, som jeg har antydnet, og jeg haaber derfor, at ogsaa dette Forslag skal møde Forstaaelse i dette høje Ting.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.